

Efendimiz (s.a.v)' e böyle bakamazsan...

İ'lem eyyühe'l-aziz! Tavus kuşu gibi pek güzel bir kuş; yumurtadan çıkar, tekâmül eder, semalarda tayerana başlar. Âfak-ı âlemde şöhret kazandıktan sonra, yerde kalan yumurtasının kabuğu içerisinde o kuşun güzelliğini, kemalâtını, terakkiyatını arayıp bulmak isteyen adamın ahmak olduğunda şüphe yoktur.

Binaenaleyh tarihlerin naklettikleri Peygamberimizin (asm) bidayet-i hayatına maddî, sathî, surî bir nazar ile bakan bir adam şahsiyet-i maneviyesini idrak edemez ve derece-i kıymetine vâsıl olamaz. Ancak bidayet-i hayatına ve levazım-ı beşeriyetine ve ahval-i zahiriyesine ince bir kışır, nazik bir kabuk nazarıyla bakılmalıdır ki o kışır içerisinde, iki âlemin güneşi ve tûba gibi şecere-i Muhammediye (asm) çıkmıştır. Ve feyz-i İlahî ile sulanmış ve fazl-ı Rabbanî ile tekâmül etmiştir.

Binaenaleyh Nebiyy-i Zîşan'ın (asm) mebde-i hayatına ait ahval-i suriyesinden zayıf bir şey işitildiği zaman üstünde durmamalı, derhal başını kaldırıp etraf-ı âleme neşrettiği nurlara bakmalı.

Maahâzâ mebde-i hayatına şek ve şüphe ile bakan adam herhalde masdar ile mazhar, menba ile ma'kes, zatî ile tecelli aralarını fark edemiyor. Ve bu yüzden şüpheye düşer. Evet, Nebiyy-i Zîşan (asm) tecelliyat-ı İlahiyeye mazhar ve ma'kestir; masdar ve menba değildir. Çünkü o zat (asm) yalnız, abddir ve ibadetçe herkesten ileridir. Demek bu kadar görünen terakkiyat, kemalât onun zatî malı değildir. Ancak hariçten verilen Rahman-ı Rahîm'in tecellileridir.

Evvelce beyan edildiği gibi hiçbir şey, bir zerreye bile mana-yı ismiyle masdar olamaz. Amma bir zerre, mana-yı harfiyle semanın yıldızlarına mazhar olur. Yalnız gaflet ile o zerrenin masdar olduğu zannıyla bakıldığından, sanat-ı İlahiyeyi tağutî bir tabiata mal ederler.